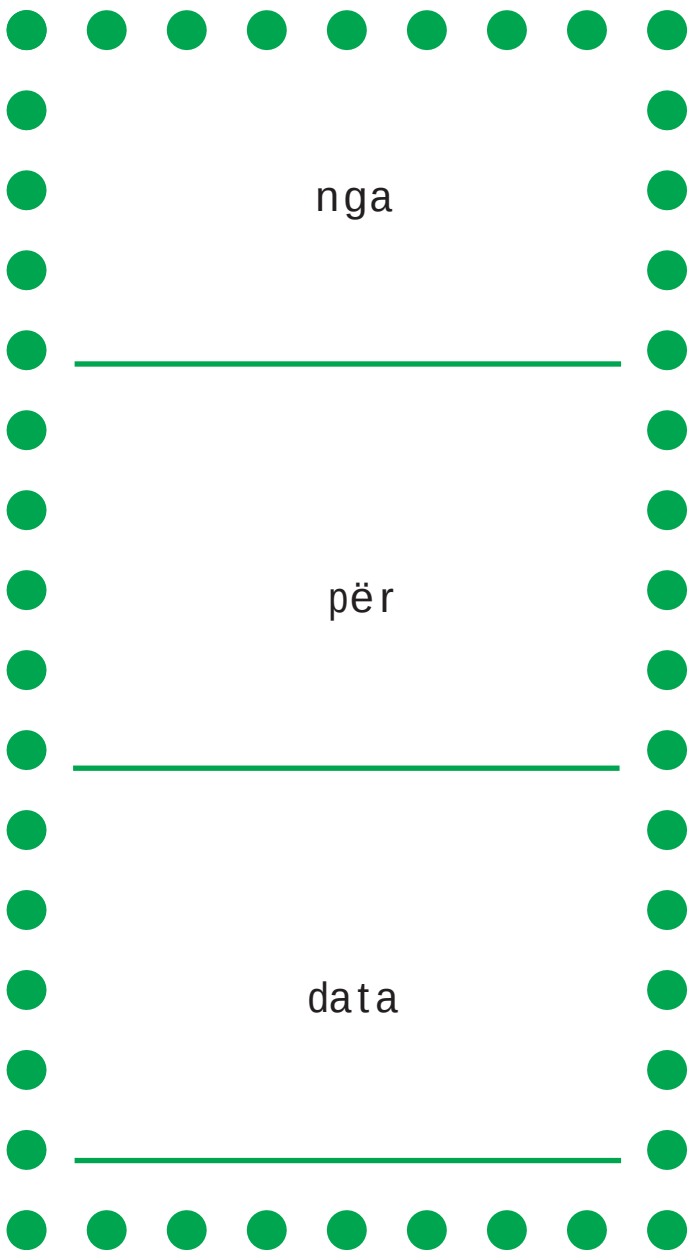

Ebu El-Hasen En-Nedevi

RRËFIME MBI PEJGAMBERËT
PËR FËMIJË

Anija e Nuhit a.s.

3

Shkup, 2006

Copyright © Logos-A, 2006

Shënimi i CIP katalogut të këtij
libri gjendet
në Bibliotekën Kombëtare
Universitare

ISBN 9989-58-209-2

Këtë libër gjithashtu mund ta gjeni
edhe në bibliotekën
elektronike të Logos-A
në adresën e internetit
<http://www.logos-a.com.mk>

Të gjitha të drejtat janë
të rezervuara. Ky libër mund të
kopjohet pjesërisht për përdorim
personal dhe jofitimprurës.

Kjo rekomandohet për qëllime
promovuese të librit apo edhe për
afirmim të kulturës së leximit në
përgjithësi. Por, nuk lejohet
riprodhimi, transmetimi apo kopjimi
i këtij libri pa lejen paraprake
të Logos-A.

Ebu El-Hasen En-Nedevi

RRËFIME MBI PEJGAMBERËT
PËR FËMIJË

Anija e Nuhit a.s.

3

titulli i origjinalit:
KISASUN-NEBIJJINE LILETFALI
Ebu El-Hasen En-Nedevi

Shqipëroi nga gjuha arabe:
Ataull-llah Aliu

Përmbajtja

ANIJA E NUHIT A.S.

1.	Pas Ademit a.s.	11
2.	Zilia e shejtanit (satanit)	12
3.	Ideja e shejtanit (dreqit)	13
4.	Dredhia e shejtanit	14
5.	Fotografitë e të mirëve	15
6.	Prej fotografive deri te statujat	16
7.	Prej statujave e deri te idhujt	17
8.	Hidhërimi i All-llahut xh.sh.	18
9.	Dërguari	19
10.	Njeri apo engjëll	20
11.	Nuhu Pejgamber	21
12.	Si iu përgjigj atij populli	22
13.	Mes Nuhut dhe popullit të tij	23
14.	Ty të besojnë më të ulët	25
15.	Argumenti i të pasurve	26
16.	Thirrja e Nuhut	27
17.	Lutja e Nuhut	29
18.	Anija	30
19.	Tufani (Përmbajtja)	32
20.	I biri i Nuhut	33
21.	Nuk i takon familjes sate	34
22.	Pas përmbajtjes	36

BISMIL-LAHIRR-RAHMANIRR-RAHIM

NË EMËR TË ALL-LLAHUT,
TË GJITHËMËSHIRSHMIT,
MËSHIRËPLOTIT

Anija e
Nuhit
a.s.

1 PAS ADEMIT A.S.

All-llahu i bekoi pasardhësit e Ademit e në mesin e tyre pati shumë burra dhe gra. Pasardhësit e Ademit u shpërndanë dhe u shtuan në mbarë dheun.

Po të kthehej Ademi e t'i shihte bijtë e tij, nuk do t'i njhte.

Po t'i thuhej atij: “O Adem, këta janë pasardhësit e tu” do të habitej pa masë.

E do të thoshte: “All-llahu është pa të meta!” Të gjithë këta janë fëmijët e mi? “Të gjithë këta janë pasardhësit e mi?”

Pasardhësit e Ademit kanë shumë vendbanime, dhe kanë ndërtuar shumë shtëpi. Ata kanë lëvruar tokën, e kanë mbjellë, kanë marrë prodhimet dhe ashtu kanë jetuar. Njerëzit e pasuan Fenë e babait të tyre Ademit, adhurojnë All-llahun dhe nuk i bëjnë kurrfarë idhujtarie Atij!.

Njerëzit janë një popull, babai i tyre është Ademi dhe Zot i tyre All-llahu xh.sh.

2 ZILIA E SHEJTANIT (SATANIT)

Mirëpo si të kënaqet shejtani, ndërsa pasardhësit e Ademit edhe më tutje merren me këtë punë?

A edhe më njerëzit nuk pushojnë duke e adhuruar All-llahun?

Edhe më njerëzit nuk pushojnë së qeni një ummet (popull) që nuk e kundërshtojnë njëri-tjetrin. Vërtet nuk bën kështu! Kurrsesi nuk bën kështu!

A të hyjë pasardhësi i Ademit në xhennet, e pasuesi i shejtanit të hyjë në xhehennem?

Vërtet kjo nuk bën, kurrsesi nuk bën!

Ai (shejtani) nuk iu përkul Ademit e All-llahu e përzuri dhe e mallkoi.

A mos të hakmerret ndaj bijve të Ademit dhe të hyjnë në xhehennem me të (ferr)?

Patjetër të bëhet kjo! Patjetër të ndodhë kjo.

3 IDEJA E SHEJTANIT (DREQIT)

Ideja e shejtanit është që t'i thërrasë njerëzit për t'i adhuruar statujat e të hyjnë në zjarr dhe kurrë mos të hyjnë në xhennet (parajsë).

Shejtani e dinte se All-llahu nuk e fal politeizmin (besimin në shumë zota), e fal çdo send tjetër po që se do.

E dëshira e shejtanit ishte që njerëzit t'i tërhiqte në politeizëm, e kurrën e kurrës mos të hynin në xhennet.

Mirëpo si ta gjente rrugën për ta arritur këtë qëllim, meqë njerëzit e adhuronin All-llahun?

Dihej se po të shkonte dhe t'u thoshte njerëzve: “Adhuroni idhujt e mos e adhuronit All-llahun, njerëzit do ta shanin dhe do ta rrihnin.

Ata do të thoshin: “All-llahu na ruajtë, a t'i bëjmë shok Zotit tanë? A t'i adhurojmë idhujt?”

Vërtet ti je shejtan i mallkuar! Me të vërtet ti je shejtan i pistë!

4 DREDHIA E SHEJTANIT

Atëherë shejtani gjeti derën përmes së cilës do të hynte në kokat e njerëzve.

Njerëzit i frigoheshin All-llahut, e adhuronin Atë natë e ditë dhe e përkujtonin vazhdimisht.

Ata e donin All-llahun, por edhe All-llahu i donte ata dhe u pranonte lutjet atyre, poashtu ata e donin dhe e madhështonin Atë, e shejtani këtë e dinte shumë mirë.

E këta njerëz vdiqën dhe kaluan në mëshirën e All-llahut!

Shejtani shkoi tek njerëzit dhe ua përkujtoi këta njerëz. Ai tha: “Si i njihni ju filanin dhe filanin?”

Njerëzit thanë: “Subhanell-llah (All-llahu është pa të meta)! Burra që i ka dashtë All-llahu! Ata po qe se iu janë lutur, Ai u është përgjigjur, e po që se i kanë kërkuar diç, Ai ua ka dhënë.”

5 FOTOGRAFITË E TË MIRËVE

Shejtani u tha (njerëzve): “A jeni të pikëlluar për ata (njerëzit e mirë)?”

Ata thanë: “Shumë”.

Shejtani tha: “Si e keni mallin për ta?”

Ata thanë: “Të madh!”

Shejtani tha: “E pse mos t’i shihni ata për çdo ditë?”

Ata thanë: “Cila është rruga deri atje, meqë ata kanë vdekur?”

Shejtani tha: “Bëni fotografitë e tyre dhe t’i shihni për çdo mëngjes”.

Njerëzve u pëlqeu ideja e shejtanit, i bënë fotografitë e njerëzve të mirë e pastaj i shihnin fotografitë për çdo ditë, e kur i shikonin, i përkujtonin ata njerëzit e mirë.

6 PREJ FOTOGRAFIVE DERI TE STATUJAT

Dhe kështu kaluan prej fotografive në statuja.

U bënë njerëzve të mirë statuja të shumta, i vunë ato nëpër shtëpitë dhe xhamitë e tyre.

E ata ishin të atillë, që e adhuronin All-llahun dhe nuk i bënë shok Atij.

E ata e dinin se këto janë statuja të njerëzve të mirë.

Ndonëse ishin gurë që nuk u bënë dobi, që nuk i dëmtonin e as u jepnin gjë, ata kërkonin bekimin me ta dhe i madhështonin sepse ata ishin statuja të të mirëve.

Dhe kështu u shumuan idhujt në mesin e tyre, dhe u shtua respekti ndaj tyre.

E kur vdiste ndër ta ndonjë njeri i mirë, ia bënë statujën dhe e emërtonin me emrin e tij.

7 PREJ STATUJAVE E DERI TE IDHUJT

Kjo brezni kaloi, mirëpo bijtë e tyre i patën parë se si ata kërkonin të mira nga statujat dhe si i madhështonin pa masë.

Gjithashtu patën parë ata se si i puthnin, i lëmonin dhe luteshin pranë tyre.

Poashtu i patën parë duke i ulur kokat dhe duke u përkulur para tyre, e të bijtë e tyre bënë edhe më tepër se baballarët e tyre dhe për hir të statujave e vinin kokën në tokë pranë tyre, kërkonin ndihmë nga ato dhe prisnin kurban për to.

Kështu që këta idhuj u shndërruan në zota dhe njerëzit i adhuronin sikur adhuronin All-llahun më parë.

Këta zota u shumuan ndër ta, e mes tyre ishin: Vudd-i, Suva-i, Jeguth-i, Juk-i dhe Nesr-i.

8 HIDHËRIMI | ALL-LLAHUT XH.SH.

Dhe kështu All-llahu u hidhërua shumë ndaj njerëzve dhe i mallkoi ata. E si mos të hidhërohet All-llahu ndaj njerëzve e mos t'i mallkojë?

A për këtë i krijoi ata, a për këtë u jepte të mirat?

Ecim mbi tokën e All-llahut e nuk e besojnë All-llahun!

Ngrënin furnizimin e All-llahut, mirëpo i bëjnë shok All-llahut?

E kjo është mizori e madhe! Vërtet ky është zullum i madh!

All-llahu u hidhërua ndaj tyre, ua ndali shiun dhe ju vështirësua jeta atyre. Ua pakësoi furnizimin dhe pasardhësit. Megjithatë njerëzit nuk kuptuan dhe nuk u penduan.

9 | DËRGUARI

Dëshira e All-llahut ishte që t'u dërgonte një njeri nga mesi i tyre që t'u fliste dhe t'i këshillonte.

All-llahu nuk i flet çdonjërit personalisht, All-llahu nuk i ligjëron secilit dhe nuk i thotë “vepro ashtu, vepro kështu”.

Në të vërtetë as mbretërit nuk i flasin secilit një nga një.

As mbretërit nuk shkojnë tek çdo njëri që t'i thonë “vepro ashtu, vepro kështu”.

Por edhe mbretërit janë njerëz si njerëzit e tjerë, çdokush mund t'i shohë dhe të dëgjoj fjalën e tyre, por nuk mundet dikush ta shohë All-llahun, ta dëgjojë fjalën e Tij dhe të flasë me Të, e këtë nuk mund ta bëjë askush, me përjashtim të atij për të cilin do All-llahu dhe nëse dëshiron All-llahu.

E All-llahu dashi që të dërgonte tek njerëzit Pejgamber që t'u fliste dhe t'i këshillonte.

10 NJERI APO ENGJËLL

All-llahu deshi që ky Pejgamber të ishte njeri, dhe të ishte një prej njerëzve, të cilin e njohin njerëzit dhe e kuptojnë fjalën e tij. Por nëse do të ishte Pejgamberi engjëll, njerëzit do të thoshin: “Çfarë lidhje kemi ne me të? Ai është engjëll e ne jemi njerëz!”

Ne hamë dhe pijmë, ne kemi familje dhe pasardhës e si ta adhurojmë All-llahun?

E po që se Pejgamberi është njeri, ai thotë: “Unë ha ushqim dhe pi, unë kam familje dhe pasardhës por unë e adhuroj All-llahun, e përse ju nuk e adhuron All-llahun?”.

E po të ishte Pejgamberi engjëll, njerëzit do të thoshin: “Ty nuk të merr etja e as uria, ti nuk sëmuresh e as nuk vdes, prandaj e adhuron All-llahun dhe e përmend vazhdimisht!

E ne jemi njerëz, na merr etja dhe uria, sëmuemi dhe vdesim, e si ta adhurojmë

All-llahun dhe ta përmendim
vazhdimisht?

E po qe se Pejgamberi është njeri, ai
thotë: “Unë jam si ju, kam etje e uri,
sëmurem dhe vdes, e adhuroj All-llahun
dhe e përmend, e përse ju nuk e adhuroni
All-llahun dhe nuk e përmendni?”

Kështu ndalen fjalët e njerëzve dhe nuk
mund të gjejnë arsye.

11 NUHU PEJGAMBER

Dëshira e All-llahut ishte që ta dërgonte
Nuhun tek populli i tij.

Në mesin e popullit kishte të pasur dhe
prijës, por All-llahu e zgjodhi Nuhun për
dërgatën e Tij. E nuk zgjodhi ndonjë
prej tyre.

All-llahu e di kujt ia ngarkon dërgatën e
Tij, All-llahu e di kujt ia ngarkon
emanetin e Tij.

Nuhu ishte burrë i mirë dhe fisnik,
Nuhu ishte i mençur dhe i butë.

Nuhu ishte këshillues dhe i dhembshëm, i drejtë dhe besnik, andaj All-llahu e zgjodhi Nuhun për dërgatën e Tij dhe ia shpalli: “... (dhe i thamë) *Tërhiqja vërejtjen popullit tënd para se ata t’i godasë dënimi i rëndë!*”

Andaj Nuhu u ngrit në mesin e popullit të vet duke u thënë: “*Unë jam për ju Pejgamber besnik*”.

12 SI IU PËRGJIGJ ATIJ POPULLI

E kur Nuhu u ngrit në mesin e popullit të tij dhe u tha: “*Unë jam për ju Pejgamber besnik*”, disa njerëz u ngritën dhe i thanë: “Kur u bë ky Pejgamber?”

Dje ishte një njeri nga mesi ynë, ndërsa sot thotë: “Unë jam i Dërguar i All-llahut tek ju!”

E shokët e Nuhut thanë: “Ky ishte ai i cili në vegjëli lozte dhe rrinte me ne për çdo ditë, e kur na i paska ardhur pejgamberlluku? Natën apo ditën!...”

E të pasurit dhe kryelartët thanë:
“A nuk gjeti All-llahu tjetër përpos tij?”

A të gjithë njerëzit vdiqën? A nuk gjeti
në mesin e popullit tjetër përpos një të
varfëri?

E të paditurit thanë: “...*Ky nuk është tjetër
pos njeri sikurse edhe ju...*” Gjithashtu
thanë: “*Po të dëshironte All-llahu do të dër-
gonte engjëj; një gjë të tillë nuk e kemi dëgjuar
as nga të parët tanë!*”.

E disa njerëz thanë “Vërtet Nuhu
përmes kësaj rruge dëshiron të arrijë
autoritet dhe të bëhet udhëheqës”.

13 MES NUHUT DHE POPULLIT TË TIJ

Njerëzit mendonin se adhurimi i
idhujve është i drejtë dhe se adhurimi i
idhujve është i arsyeshëm.

Poashtu mendonin se ai, i cili nuk i
adhuron idhujt, është në humbje dhe
kokëtrashë.

Andaj thoshin: “Baballarët tanë i adhuronin idhujt, përse Nuhu mos t’i adhuroj këta?”

E Nuhu mendonte se adhurimi i idhujve është humbje, dhe se adhurimi i idhujve është marri.

Poashtu Nuhu mendonte se baballarët kanë qenë në humbje dhe të marrë dhe se Ademi është babai i të gjithë etërve, mirëpo nuk i adhuronte idhujt, por e adhuronte All-llahun.

E s’ka dyshim se populli është në humbje dhe se është i marrë meqë i adhuron gurëzit e nuk e adhuron All-llahun i Cili e krijoi.

Nuhu u ngrit në mesin e popullit të tij, e ngriti zërin dhe u tha: “... O *populli im, adhuronie All-llahun, nuk keni zot tjetër pos Tij. Unë kam frikë për dënimin tuaj në një ditë të madhe!*”.

“*Paria nga populli i tij tha: Ne po të shohim (në këtë që na thërret) plotësisht të humbur!*”.

“(Nuhu) *tha: O populli im, unë nuk kam*

kurrfarë humbje, por unë jam i dërguar prej Zotit të botëve!” “Unë ju kumtoj shpalljen e Zotit tim, ju këshilloj dhe unë di nga Zoti im çka ju nuk dini!”.

14 TY TË BESOJNË MË TË ULËTIT

Nuhu bëri përpjekje të mëdha që t’i besonte populli i tij, ta adhuronte All-llahun dhe t’i braktisë idhujt.

Mirëpo Nuhut nuk i besuan, përpos disa individëve nga populli i tij.

Nuk i besuan, përpos disa personave të cilët punonin me duart e tyre dhe që ngrënin të lejuarën (hallall).

E sa u përket të pasurve nga populli i tij, ata i pengoi kryelartësia që ta respektojnë Nuhun.

Meqë ishin të zënë me pasurinë dhe fëmijët e tyre, nuk mendonin për botën tjetër (ahiret) dhe thoshin: “Ne jemi klasa e lartë e ata janë klasa e ulët”.

E kur Nuhu i thirri në rrugën e
All-llahut, ata thanë:

*“... E si të besojmë ty, kur ty të besojnë më të
ulëtit?”.*

Dhe kërkuan nga Nuhu që t'i përzinte
të varfërit.

Mirëpo Nuhu kundërshtoi dhe tha:
“... Unë nuk do ti përzë besimtarët.”

Porta ime nuk është portë sundimtari.
*“Unë nuk jamë tjetër, por vetëm se t'u tërbeq
vërejtjen haptas”.*

E Nuhu e dinte se ata të varfërit ishin
besimtarë dhe të singertë.

E All-llahu hidhërohet po qe se përzihen
të varfërit, dhe nuk e ndihmon askënd.

Dhe Nuhu tha: *“... O populli im, nëse unë
i përzë ata, kush do të më mbrojë mua nga
All-llahu (dënimi i Tij)?”.*

15 ARGUMENTI I TË PASURVE

Pasanikët thanë: “Ajo që thërret Nuhu
nuk është e vërtetë e as e mirë.”

Përse?

Meqë ne e kemi provuar se jemi të parët në çdo të mirë.

Ne i kemi të gjitha të mirat ushqimore dhe ato të veshmbathjes, e njerëzit na përcjellin në çdo send.

Ne e kemi parë se nuk gabojmë për të mirën dhe ska kush që na konkuron në vendin tonë.

Po të ishte e mirë kjo fe, ne do të afro-heshim para atyre të gjorëve. *“Sikur të ishte ai (Kur’ani – feja) ndonjë e mirë, ata nuk do ta përqafonin para nesh!”*

16 THIRRJA E NUHUT

Nuhu e thirri popullin e tij dhe bëri përpjekje për t’i këshilluar.

“Ai tha: O populli im, unë jam i dërguar te ju, jam i qartë. Adhuronie All-llahun, kini frikë prej Tij dhe mua më dëgjoni. Ai ju fal nga mëkatet tuaja dhe ju vazhdon jetën deri në një afat të caktuar (pa u dënuar), e kur të

*viñë afati i caktuar prej All-llahut, ai nuk
shqyhet për më vonë, nëse jeni që dini”.*

All-llahu ua kishte ndalur shiun, ishte
hidhëruar me ta dhe ua pakësoi frytet
dhe pasardhësit.

Nuhu u tha: “O populli im, nëse besoni
All-llahu do të jetë i kënaqur prej jush
dhe e largon këtë ndëshkim.”

U dërgon juve shi dhe ua bekon
ushqimin dhe fëmijët tuaj.

Nuhu e thirri popullin e tij në rrugën
e All-llahut dhe u tha: “A nuk e njihni
All-llahun?”

Gjithçka që ju rrethon janë argumentet
e All-llahut, a nuk shikoni në to? A nuk
e shihni qiellin dhe tokën? A nuk i shihni
diellin dhe hënën?

Kush i krijoi qiejtë? E bëri hënën të
ndritshme e diellin të shkëlqyer?

E kush ju krijoi ju dhe kush jua bëri
tokën të gjerë?

Megjithatë populli i Nuhut nuk kuptoi!
Megjithatë populli i Nuhut nuk besoi!

Nuhu i thërriste në rrugë të All-llahut,

ata i vinin gishtrinjte në veshët e tyre.

E si do të kuptojë ai që nuk dëgjon?

E si do të dëgjojë ai që nuk dëshiron
të dëgjojë?

17 LUTJA E NUHUT

Nuhu bëri shumë përpjekje dhe mbeti
duke e thirrur popullin e tij një kohë të
gjatë.

Nuhu nëntëqind e pesëdhjetë vjet mbeti
duke e thirrur popullin e tij për ta besuar
All-llahun.

Por populli i Nuhut nuk besoi.

Nuk e lanë adhurimin e idhujve dhe
nuk iu kthyen All-llahut.

E derikur do të priste Nuhu? Deri kur
do ta shihte të keqen në tokë?

Deri kur do të shikojë duke u adhuruar
gurëzit?

Deri kur do t'i shikojë njerëzit duke e
ngrënë furnizimin e All-llahut e pos Tij
adhurojnë tjetërkënd?

Përse nuk hidhërohet Nuhu? Vërtet ai ka bërë një durim që askush nuk e ka bërë si ai!

Kalojnë një mijë vjet pa pesëdhjetë, All-llahu është më i madhi, All-llahu është më i madhi.

E All-llahu i shpalli Nuhut: “... *Nuk do të besojë më askush nga populli yt, përveç atyre që kanë besuar (deri më tash)...*”.

Kur njëherë i thirri, populli i tij tha: “... *O Nuh, ti polemizove me ne dhe e zgjate polemikën tonë. Urdhëro, e nëse flet të vërtetën, sillë pra, të na godasë ajo me çka na kërcënohesh!*”.

Nuhu u hidhërua për hir të All-llahut, e humbi shpresën prej tyre dhe tha: “O All-llahu im, mos e lërë mbi tokë asnjë prej pabesimtarëve”.

18 ANIJA

All-llahu e pranoi lutjen e Nuhut dhe deshi ta përmbyste popullin e tij.

Mirëpo All-llahu dëshironte që në një

mënyrë të shpëtonin Nuhu dhe besimtarët.

E urdhëroi Nuhun ta ndërtonte një anije të madhe.

Nuhu filloi ta ndërtonte anijen e madhe.

Populli i tij e panë në këtë punë dhe vazhdimisht e gjenin të zënë.

Dhe filluan të talleshin me të.

“Ç’është kjo o Nuh? Prej kur u bërë zdrukthtar?

A nuk të patëm thënë mos rri me ata të mjerët?

Po ti nuk e dëgjove fjalën tonë, ndejte me zdrukthtarët dhe farkëtarët dhe u bërë zdrukthtar!

O Nuh, ku do të lundrojë kjo anije? Vërtet e tërë puna jote është e çuditshme.

A do të ecë ajo nëpër rrëzë apo do të ngjitet në kodër?

Prej këtu deti është shumë larg, a do ta bartin demonët (exhinet) apo do ta tërheqin qetë?”

Nuhu gjithë këto i dëgjonte dhe bënte

durim, e pati dëgjuar edhe më keq por pati duruar!

Por ndonjëherë u thoshte: “... Nëse talleni me ne, edhe ne do të tallemi me ju, ashtu siç po talleni ju!”.

19 TUFANI (PËRMBYTJA)

Erdhi koha e premtimit të All-llahut, e All-llahu i përmbahet premtimit.

Shiu binte nga qielli, binte, binte.

Mu ashtu si të ishte qielli përplot dhe nuk mund ta mbante ujin.

Uji nisi të buronte nga toka dhe të rridhte saqë i rrethoi njerëzit nga çdo anë.

E All-llahu i shpalli Nuhut: “Merr me vete kush të ka besuar nga populli yt dhe familja jote”.

All-llahu e porositi Nuhun që të merrte me vete prej secilës kafshë dhe shpezë çift, mashkull dhe femër.

Meqë përmbytja ishte e përgjithshme, nuk mund të shpëtonte prej tij as njeri e

as kafshë.

Ashtu edhe veproji Nuhu, e në anije me të erdhi ai i cili i kishte besuar nga populli i tij.

Po edhe prej kafshëve dhe shpezëve çift.

E anija lundronte me ta nëpër valët si kodrat.

Kështu sa vinte zmadhohej e zgjerohej uji, populli ngjitej në vendet më të larta për të ikur prej dënimit të All-llahut.

Mirëpo nuk mund t'i iket strehimit të All-llahut, veç tek Ai duhet strehuar.

2 | BIRI | NUHUT

Nuhu e kishte një djalë, i cili u ishte bashkangjitur pabesimtarëve.

Nuhu e pa të birin e tij në vërshim e i tha: *“... O djali im, hip bashkë me ne, e mos u bëj me mohuesit!”*.

“Ai (djali) tha: Unë do të ngjitem në një kodër që do të më mbrojë nga uji (vërshimi)!”.

“Nuk ka sot mbrojtës prej dënimit të

All-llahut, pos atij që Ai e ka mëshiruar!?”.

“Vala hyri në mes tyre të dyve, e djali u mbyt në ujë.”

Nuhu u pikëllua për të birin, e si mos të pikëllohet meqë ai është biri i tij.

Nuhu deshi ta shpëtonte të birin e tij prej zjarrit të ditës së kijametit meqë nuk mundi ta shpëtonte prej ujit.

Vërtet zjarri është më i rreptë se uji, por s’ka dyshim se dënimi i ahiretit është më i rëndë.

A nuk ka premtuar All-llahu se Ai do të shpëtojë familjen e tij? Po! S’ka dyshim se premtimi i All-llahut është i vërtetë.

Andaj deshi të ndërmjetësonte tek All-llahu për birin e tij.

21 NUK I TAKON FAMILJES SATE

“Nuhu e luti Zotin e vet, duke i thënë: O Zoti im, djali im është i familjes sime, e premtimi Yt është i saktë, ndërsa Ti je më i drejti i

të drejtëve!?”.

Mirëpo All-llahu nuk shikon origjinën,
por shikon veprat.

All-llahu nuk pranon ndërmjetësimin
për idhujtarët.

E idhujtari nuk i takon familjes së
Pejgamberit, qoftë edhe biri i tij.

E All-llahu ia tërhoqi vërejtjen Nuhut
duke i thënë: “... O *Nuh, Ai* (djali) *nuk*
ishte nga familja jote (për të cilën të prem-
tova se do t’i shpëtojë), *ai ishte punëkeq, e*
ti mos më kërko Mua atë që nuk di, Unë të
këshilloj që të mos bëhesh me të paditurit!?”.

Nuhu u vetëdijësua, u pendua tek All-
llahu dhe tha:

“... Zoti im, unë mbështetem në mbrojtjen
Tënde që të (mos) kërkoj prej Teje atë për
çka nuk kam njohuri, e në qoftë se nuk më fal
mua dhe nuk më mëshiron Ti, do të jam i
humbur!?”.

2 PAS PËRMBYTJES

Pasi u bë ajo që All-llahu dëshiroi dhe u përmbytën pabesimtarët, u pengua qielli dhe uji u avullua.

Anija u ndal në kodrën el-Xhudiij...

“E u tha: I shkatërruar qoftë populli miqor!”.

Dhe Nuhut iu tha: “Zbarko, qofsh i shpëtuar”.

Nuhu zbarkoi e ata që ishin në anije ecën mbi tokë si më mirë.

E pabesimtarët nga populli i Nuhut u shkatërruan e për ta nuk qau as qielli e as toka.

All-llahu i bekoi pasardhësit e Nuhut, ata u përhapën në sipërfaqen e tokës dhe u mbush toka.

E në te pati popuj, pejgamberë dhe mbretër.

“Selam i qoftë Nuhut (prej All-llahut e prej krijesave) në mbarë botën (si kujtim ndaj tij)”.

Boton: **Logos-A**

Për botuesin: **Adnan Ismaili**

Kryeredaktor: **Husamedin Abazi**

Krahasoi: **Adnan Ismaili**

Redaktor letrar: **Fatmire Ajdini - Hoxha**

Redaktor artistik & Disenji: **Edi Agagjyshi**

Faqosës: **Halil Berisha**

Mbikëqyrës i shtypit: **Imer Gogjufi**

Shtypi: *Focus Print* - Shkup

www.logos-a.com.mk